

vání dotčené živnosti, provozoval onen závod ve vlastní režii a na svůj účet pod dosavadní firmou a na dosavadní živnostenské oprávnění. Od odevzdání závodu žalovaný František L. do závodu vůbec nedocházel. Dne 17. listopadu 1934 si žalobkyně dala v právě uvedeném kadeřnickém závodě petrolovati vlasy. Petrolování prováděla Marie V., která byla v onom závodě zaměstnána jako kadeřnická pomocnice, na příkaz Rudolfa Z. tekutinou, kterou jmenovaný Rudolf Z. k tomu účelu Marii V. dal. Ježto se při práci od blízkého plynového plamene určeného k ohřívání vody vznítily páry tekutiny, kterou petrolování bylo prováděno, byla žalobkyně, již chytly vlasy, popálena. Domáhajíc se náhrady škody vzniklé jí popálením, odůvodnila žalobkyně zažalovaný nárok proti žalovanému Františku L. v podstatě tím, že František L. odpovídá za za škodu žalobkyni vzniklou podle § 1313 a) obč. zák. jako oprávněný živnostník, v jehož závodě si dala mýti vlasy. Žalobě vyhověly s o u d y v š e c h t ř í s t o l i c, n e j v y š š í s o u d uvedl v otázce, o niž tu jde, v

d ů v o d e c h:

Po právní stránce posoudil odvolací soud sporný případ v podstatě správně.

Uvedl-li odvolací soud, že se dovolatel dopustil přestupku dle § 133 c) živn. ř., nevybočil tím z mezí své pravomoci, neboť chtěl tím pouze říci, že se dovolatel dopustil nedovoleného jednání, když kryl samostatný provoz kadeřnického závodu Rudolfem Z., pokud Rudolf Z. neměl k tomu způsobilosti. Z toho důvodu jest také — jak správně podotýká žalobkyně v dovolací odpovědi — podle § 879, odst. 1, obč. zák. nicotná smlouva uzavřená mezi dovolatelem a Rudolfem Z., pokud poslednějšmu bylo ponecháno samostatné vedení závodu na vlastní nebezpečí. Z toho vyplývá, že ve styku se zákazníky kadeřnického závodu bylo nadále pokládati za smluvce dovolatele a nikoliv Rudolfa Z., a je proto dovolatel odpovědný podle § 1313 a) obč. zák. za zavinění Z-ského, jehož použil k splnění smluv o dílo, uzavřených prostřednictvím Z-ského se zákazníky, jako za své vlastní zavinění (srov. rozh. 4307 Sb. n. s.).

Namítá-li dovolatel, že se odpovědnost podle § 1313 a) obč. zák. vztahuje pouze na náhradu z porušení smluvního závazku, nikoliv též za náhradu z nedovoleného činu, jest mu odvětit, že smluvce jest odpověden za pomocníka při plnění i tehdy, dopustil-li se při plnění smluvního závazku trestné nedbalosti, a to — jak tomu je v souzeném případě — v trestné souvislosti s prováděním smluvního plnění (srov. na př. rozh. č. 15790 a 16802 Sb. n. s.).

Čís. 17129.

Byla-li dražba konaná za účelem propachtování zabavené živnosti marná, platí obdobně ustanovení § 280, odst. 2 ex. ř., t. j. musí býti nařízeno, čeho je třeba, aby bylo zabavené právo zpeněženo jiným způsobem.

(Rozh. ze dne 6. prosince 1938, R I 1449/38.)

Vymáhající věřitelce byla proti povinnému povolena exekuce zabavením a propachtováním hostinské a výčepnické živnosti provozované povinným v J. Veřejná dražba stanovená na den 2. srpna 1938 byla marná. Exekuční soud zrušil dražební řízení proto, že při dražbě neučinil nikdo podání. Rekursní soud zrušil napadené usnesení a uložil exekučnímu soudu, aby o věci dále jednal podle zákona. Důvody: Jde o propachtování hostince a výčepnické živnosti provozované povinným v J. veřejnou dražbou. Při dražbě stanovené na den 2. srpna 1938 nebylo však učiněno podání. Exekuční soud neprávem použil ustanovení § 151 ex. ř., tudíž předpisu o dražbě nemovitosti a vzorcem 241 ex. ř. exekuci zrušil, nýbrž měl postupovati podle § 332 ex. ř. o prodeji zabavených věcí movitých a důsledkem toho vyzvatí vymáhající věřitelku, aby učinila návrh na jiné zpeněžení.

Nejvyšší soud nevyhověl dovolacímu rekursu.

Důvody:

Napadené usnesení, jímž bylo v podstatě změněno usnesení prvního soudu a na něž proto nelze použití ustanovení § 527, odst. 2 (§ 78 ex. ř.), jest ve věci samé správné, jenže rekursní soud neměl své usnesení odůvodniti poukazem na § 332 ex. ř., jenž jedná jen o prodeji, nikoliv o propachtování, nýbrž poukazem na § 340, odst. 2, ex. ř. Podle něho mají pro vnucené propachtování práva v § 331 ex. ř. uvedeného dražbou obdobně platnost ustanovení o dražbě zabavených věcí movitých; platí tudíž obdobně i ustanovení § 280, odst. 2, ex. ř., že byla-li dražba bezvýsledná, musí býti nařízeno, čeho třeba, aby bylo zabavené právo jiným způsobem zpeněženo. Pro omezující výklad, hájený stěžovatelem, že se ustanovení § 340, odst. 2, ex. ř. vztahuje jen na provedení dražby samé, není příčiny, zejména proto, že podle právě uvedeného ustanovení propachtování práva uvedeného v § 331 ex. ř. může, ale nemusí se dít dražbou, a není tudíž vyloučeno, aby se propachtování stalo z volné ruky.

Čís. 17130.

Odpovědnost za škody způsobené provozem motorových vozidel (zák. č. 81/1935 Sb. z. a n.).

Česko-Slovenský stát (vojenská správa) neodpovídá za škodu vzniklou civilní osobě provozem motorového vozidla, jehož bylo proti předpisům, které obsahovaly i pohružku trestem, užito vojenskou osobou k soukromým jízdám.

Dala-li vojenská osoba jiné vojenské osobě bez příslušného povolení vojenského úřadu rozkaz k soukromé jízdě, jest ji pokládati za uživatele vojenského motorového vozidla (§ 45, odst. 2, zák. č. 81/1935 Sb. z. a n.).

(Rozh. ze dne 6. prosince 1938, Rv I 500/38.)